

संक्लिष्टकर्माणं आततायिनं सचषड्विधः अग्निदोगरदश्वैवशस्त्रपाणिर्धनापहः क्षेत्रदारहरश्चैवषडेते आततायिन इति प्रसिद्धः अतिप्रमादं सदा व्यग्रं विस्मृष्टरागं त्यक्तस्नेहं पटुमानि न कुशलं मन्यं ॥ ३७ ॥ एवं नि
गुणानां स्वपुत्राणां पक्षपातेन सगुणान् पांडुपुत्रान् मात्यजेत्युक्तं संप्रतिसर्वेषामैकमत्येनाभ्युदयं प्रसाध्य स्वहितमेव कुर्वित्याह सहायेत्यादिना ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ईश्वरे कालांतरीयफलप्रतिभूभूते एतदेव स्वपरहिताचर
णं मूलं हेतुभूतं एतद्विना ईश्वरोपि फलं दातुं न समर्थ इत्यर्थः ॥ ४० ॥ ननु परहितकरणे स्वहितं कथं स्यादित्यत आह वद्विरिति वद्विः सहायमे लनेन धनादीनां प्रचयः बुद्धिरिति पाठे मित्रसंपहधीः प्रभावः शत्रूणां

संक्लिष्टकर्माणमतिप्रमादं नित्यावृतं चादृढभक्तिकंच ॥ विस्मृष्टरागं पटुमानि न चाप्येतान्न सेवेत न राधमान् षट् ॥ ३७ ॥ सहायबंधनात्यर्थाः सहायाश्चार्थबंध
नाः ॥ अन्योन्यबंधनावेतौ विना न्योन्यं न सिध्यतः ॥ ३८ ॥ उत्पाद्यपुत्रान्नृणां श्रुत्वा वृत्तिचतेभ्यो नुविधायकांचित् ॥ स्थाने कुमारीः प्रतिपाद्य सर्वा अरण्य
संस्थो यमुनिर्बुभूषेत् ॥ ३९ ॥ हितं यत्सर्वभूतानां मात्मनश्च सुखावहं ॥ तत्कुर्यादीश्वरेत्येतन्मूलं सर्वार्थसिद्धये ॥ ४० ॥ वद्विः प्रभावस्तेजश्च सत्वमुत्थानमेव च ॥
व्यवसायश्च यस्य स्यात्तस्या वृत्तिभयंकुतः ॥ ४१ ॥ पश्यदोषान् पांडवैर्विग्रहेत्वं यत्र व्यथेयुरपि देवाः सशक्राः ॥ पुत्रैर्वैरं नित्यमुद्विग्नवा सो यशः प्रणाशो द्विषतां च हर्षः
॥ ४२ ॥ भीष्मस्य कोपस्तव चैवेंद्रकल्पद्रोणस्य राज्ञश्च युधिष्ठिरस्य ॥ उत्सादयेल्लोकमिमं प्रवद्वः श्वेतोग्रहस्तिर्यग्निवापतनखे ॥ ४३ ॥ तव पुत्रशतं चैव कर्णः पंच च
पांडवाः ॥ पृथिवीमनुशासेयुरखिलां सागरां वरां ॥ ४४ ॥ धार्तराष्ट्रावनं राजन् व्याघ्राः पांडुसुतामताः ॥ मावनं छिधिसव्याघ्रं माव्याघ्रानी न शन्वनात् ॥ ४५ ॥
न स्याद्वनमृते व्याघ्रान् व्याघ्रान् स्युर्कृते वनं ॥ वनं हिरक्ष्यते व्याघ्रैर्व्याघ्रान् रक्षतिकाननं ॥ ४६ ॥ न तथेच्छंति कल्याणान् परेषां वेदितुं गुणान् ॥ यथैषां ज्ञातुमि
च्छंति नैर्गुण्यं पापचेतसः ॥ ४७ ॥ अर्थसिद्धिं परामिच्छन् धर्ममेवादितश्चरेत् ॥ न हि धर्मादपैत्यर्थः स्वर्गलोकादिवा मृतं ॥ ४८ ॥ यस्यात्मा विरतः पापात् कल्याणे
च निवेशितः ॥ तेन सर्वमिदं बुद्धं प्रकृतिर्विकृतिश्च या ॥ ४९ ॥ यो धर्ममर्थं कामं च यथा कालं निषेवते ॥ यमार्थं कामसंयोगं सोऽमुत्रेह च विंदति ॥ ५० ॥ सन्निय
च्छतियो वेगमुत्थितं क्रोधहर्षयोः ॥ सश्रियो भाजनं राजन् यश्चापत्सु न मुत्यति ॥ ५१ ॥ बलं पंचविधं नित्यं पुरुषाणां निबोधमे ॥ यत्तु बाहुबलं नाम कनिष्ठं बलमु
च्यते ॥ ५२ ॥ अमात्यलाभो भद्रं ते द्वितीयं बलमुच्यते ॥ तृतीयं धनलाभं तु बलमाहुर्मनीषिणः ॥ ५३ ॥

सायः निश्चयः अदत्तिर्जीविकाया अभावः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ श्वेतोग्रहः धूमकेतुः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ नीनशन्नाशं प्राप्नुयुः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ परेषां पांडवानां पापचेतसो दुर्व्योधनाद्याः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ आत्माचित्तं पापात् इदं मे स्या
दिदं मे स्यादित्येवं रूपं तात्सं कल्पात् कल्याणे भूमानं देवप्रणि प्रकृतिस्त्रिगुणात्मिका माया विकृतिर्महदादिः आत्मज्ञानात्सर्वज्ञानप्रसिद्धेः ॥ ४९ ॥ मोक्षानधिकारिणं प्रत्याह य इति ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥